

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud ve Strakonících rozhodl samosoudcem Mgr. Romanem Šustrem v hlavním líčení dne 26. května 2016 ve Strakonících, **t a k t o :**

Obžalovaní

1. Libor Fuxa ,

nar. 27. 6. 1989 v Brandýse nad Labem-Stará Boleslav, trvalý pobyt Mělnická 31, 277 15 Tišice, OSVČ, občan ČR,

2. Petr Januška,

nar. 5. 2. 1978 v Mělníku, trvalý pobyt náměstí Míru 1/1, 276 01 Mělník, současně bytem a doručovací adresou Hoření Vinice 64, 277 41 Kly, řidiče, občan ČR,

jsou vinní,

že společně s již odsouzeným **Pavlem Procházkou**, nar. 4. 7. 1977 v Mělníku, trvale bytem Konětopy 7, 277 14 Praha-východ, OSVČ, občanem ČR

a s dalšími dosud neustanovenými osobami dne 19. 9. 2013 v době od 9:00 do 14:00 hodin v salónku Amber Hotelu Bavor, na adrese Na Ohradě 31, 386 01 Strakonice, v průběhu předváděcí a prodejní akce pořádané společností BIO Trade House s. r. o., IČ 242 68 828, se sídlem Holečkova 789/49, 150 00 Praha 5, jako osoby vystupující a jednající za tuto společnost nepravdivě tvrdili jednotlivým návštěvníkům akce, že jsou výherci peněžních a věcných cen, a to:

a) Danuši Králíčkové, nar. 24. 4. 1933, trvale bytem Slunečná 179, 386 01 Strakonice, část Dražejov, tvrdili výhru první ceny 60.000 Kč, která jí měla být poukázána do čtyřiceti osmi hodin v případě, že si na místě koupí vysavač za 30.000 Kč, který zde poté koupila za 21.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí poukázána nebyla, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 16.000 Kč,

b) Slavomilu Trávníčkovi, nar. 23. 9. 1942, trvale bytem Dukelská 493, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 15.000 Kč koupí vysavač, o kterém tvrdili, že jeho běžná hodnota je 60.000 Kč, který poté na místě koupil za 15.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra mu poukázána nebyla, když mu tak způsobili škodu ve výši nejméně 10.000 Kč,

c) Marii Nikodemové, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru zlatou kartu s částkou 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 30.000 Kč koupí vysavač, který ona poté na místě za tuto částku koupila, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí doručena nebyla, přičemž k vysavači obdržela i „Cosmodisk Classic“, v hodnotě 200 Kč, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 24.800 Kč,

d) Vlastě Chumové, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fífky 872, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru vysavač, televizi a keramický hrnec za celkovou cenu 5.000 Kč s tím, že ji i s výhrou odvezou domů a po vyložení krabic s údajnou výhrou v místě jejího bydliště a uhrazení požadované částky 5.000 Kč s ní byla sepsána kupní smlouva na skutečně předané zboží, a to set polštářů a deky v hodnotě 500 Kč, keramický hrnec v hodnotě 400 Kč, přístroj „Massager SL-8809“ v hodnotě 300 Kč a Cosmodisk Classic v hodnotě 200 Kč, tedy zboží v celkové hodnotě pouze 1.400 Kč a způsobili jí tak škodu ve výši nejméně 3.600 Kč,

a způsobili tak celkovou škodu ve výši nejméně 54.400 Kč,

t e d y

společným jednáním více osob, sebe nebo jiného obohatili tím, že uvedli někoho v omyl, a způsobili tak na cizím majetku větší škodu,

č í m ž s p á c h a l i

přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku.

a o d s u z u j í s e

obžalovaný Libor Fuxa

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody na **12 (dvanáct) měsíců**,

podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **30 (třicet) měsíců**, a

obžalovaný Petr Januška

za tento přečin a sbíhající se přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015,

podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k **souhrnnému** trestu odnětí svobody na **16 (šestnáct) měsíců**.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu **4 (čtyři) léta** a nad obžalovaným se vyslovuje **dohled**.

Podle § 75 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest zákazu pobytu** na území Zlínského kraje na dobu **4 (čtyř) let**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se u obžalovaného Petra Janušky **zrušuje** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního zákoníku jsou obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška **p o v i n n i** zaplatit společně a nerozdílně spolu s odsouzeným Pavlem Procházkou, nar. 4.7.1977 v Mělníku, trvale bytem Konětopy 7, o jehož povinnosti k náhradě škody bylo rozhodnuto trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih č.j. 5 T 21/2015-174 ze dne 25. 2. 2015, poškozeným Slavomilu Trávníčkovi, nar. 23. 9. 1942, bytem Dukelská 493, Strakonice, peněžní částku ve výši 10.000 Kč, Marii Nikodemové, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, Strakonice, peněžní částku 24.800 Kč a Vlastě Chumové, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fifky 872, Strakonice, peněžní částku ve výši 3.600 Kč, jako náhradu škody způsobené přečinem.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškození Slavomil Trávníček, nar. 23. 9. 1942, bytem Dukelská 493, Strakonice, Marie Nikodemová, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, Strakonice, a Vlasta Chumová, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fifky 872, Strakonice, **o d k a z u j í** se zbytky uplatněných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

Na základě dokazování provedeném v hlavním líčení má soud za prokázány skutkový děj, kdy obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška společně s již odsouzeným Pavlem Procházkou a s dalšími dosud neustanovenými osobami dne 19. 9. 2013 v době od 9:00 do 14:00 hodin v salóнку Amber Hotelu Bavor, na adrese Na Ohradě 31, 386 01 Strakonice, v průběhu předváděcí a prodejní akce pořádané společností BIO Trade House s. r. o., IČ 242 68 828, se sídlem Holečkova 789/49, 150 00 Praha 5, jako osoby vystupující a jednající za tuto společnost nepravdivě tvrdili jednotlivým návštěvníkům akce, že jsou výherci peněžních a věcných cen, a to:

a) Danuši Králíčkové, nar. 24. 4. 1933, trvale bytem Slunečná 179, 386 01 Strakonice, část Dražejov, tvrdili výhru první ceny 60.000 Kč, která jí měla být poukázána do čtyřiceti osmi hodin v případě, že si na místě koupí vysavač za 30.000 Kč, který zde poté koupila za 21.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí poukázána nebyla, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 16.000 Kč,

b) Slavomilu Trávníčkovi, nar. 23. 9. 1942, trvale bytem Dukelská 493, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 15.000 Kč koupí vysavač, o kterém tvrdili, že jeho běžná hodnota je 60.000 Kč, který poté na místě koupil za 15.000 Kč, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra mu poukázána nebyla, když mu tak způsobili škodu ve výši nejméně 10.000 Kč,

c) Marii Nikodemové, nar. 6. 8. 1929, bytem Nerudova 1023, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru zlatou kartu s částkou 30.000 Kč s podmínkou, že zde za 30.000 Kč koupí vysavač, který ona poté na místě za tuto částku koupila, ač jeho skutečná hodnota byla pouze 5.000 Kč a žádná výhra jí doručena nebyla, přičemž k vysavači obdržela i „Cosmodisk Classic“, v hodnotě 200 Kč, když jí tak způsobili škodu ve výši nejméně 24.800 Kč,

d) Vlastě Chumové, nar. 28. 9. 1932, bytem Dr. Jiřího Fifky 872, 386 01 Strakonice, tvrdili výhru vysavač, televizi a keramický hrnec za celkovou cenu 5.000 Kč s tím, že ji i s výhrou odvezou domů a po vyložení krabic s údajnou výhrou v místě jejího bydliště a uhrazení požadované částky 5.000 Kč s ní byla sepsána kupní smlouva na skutečně předané zboží, a to set polštářů a deky v hodnotě 500 Kč, keramický hrnec v hodnotě 400 Kč, přístroj „Massager SL-8809“ v hodnotě 300 Kč a Cosmodisk Classic v hodnotě 200 Kč, tedy zboží v celkové hodnotě pouze 1.400 Kč a způsobili jí tak škodu ve výši nejméně 3.600 Kč,

a způsobili tak celkovou škodu ve výši nejméně 54.400 Kč.

Obžalovaný Libor Fuxa vypověděl, že není pravdou, že by měl pro pana Masejtku a společnost BIO Trade House pracovat na mandátní smlouvu a nebyl ani zaměstnancem společnosti. Pokud něco takového pan Masejtek tvrdí tak, lže. Obžalovaný se akcí společnosti BIO Trade House účastnil hlavně proto, aby se podíval, jak to funguje a případně začal sám podnikat. Pracoval pouze na dohodu o provedení práce s tím, že v podstatě neměl stanovenou hodinou taxu ani odměnu za provedenou akci, za prezentaci měl dostat asi 4. až 5.000 Kč, ale tolik nedostal. Záleželo, na kolika akcích byl, a za jedno přednášení si říkal o 1.000 Kč. Obžalovaný na akcích pouze předváděl nabízené zboží, nic neprodával ani nenabízel žádné slevy. Na akci v hotelu Bavor dne 17. nebo 19. září 2013 byl a dělal přednášku na vysavač. Přednášku na slevové karty a zájezdy dělal zástupce společnosti Bio Trade House, který vystupoval

před obžalovaným. Spolu s obžalovaným tam byl i Petr Januška, který tam obžalovaného vezl, Miroslav Mrázek a byl tam i Pavel Procházka, který je řidičem pana Masejtky. Ceny zboží byly uvedeny společností BIO Trade House a nabízené zboží pocházelo od pana Masejtky. Ceníky byly na akci položeny na stole. Těžko může pan Masejtek jako jediný jednatel společnosti Bio Trade House nevědět, co bylo prodáváno, na akci za jeho společnost a jak je možné, že mu nedošla odstoupení od smlouvy. To je podle názoru obžalovaného nesmysl. Na akci bylo přes osm lidí a většinu prodeje dělali ti zástupci společnosti BIO Trade House, u čehož obžalovaný v podstatě nebyl svědkem. Obžalovaný prezentoval vysavač Arnika Bora, ukazoval funkci vysavače a další spotřební zboží do domácnosti. Vysavač prezentoval za 64.000 Kč. K hodnotě zboží se nehodlá vyjadřovat, v podstatě ho to ani nezajímá, neboť hodnota spotřebního zboží je ošemetná záležitost. Obžalovanému byla v hlavním líčení předstředěna cena předváděného vysavače na internetu ve výši 3.995 Kč včetně DPH. Obžalovaný uvádí, že neví, zda si vysavač za 64.000 Kč někdo koupil, ale on slevy při prezentaci nenabízel. Po prezentaci vysavače předváděl další výrobky a neví, kolik lidí skutečně za vysavač platili, ani ho to nezajímalo. 64.000 Kč mu přišlo přehnané, ale jakou cenu si určuje prodejce, to on neovlivní. Pro něho bylo důležité, že výrobek předvedl, dostal za to nějakou odměnu a tím to pro něho skončilo. Další jednání se zákazníky nebylo v jeho kompetenci. Jezdil se dívat na takovéto předváděcí akce, protože měl v plánu, takto podnikat. Chtěl vědět, jak se pořádají autobusové zájezdy, kde se berou kontakty na lidi a jak by se akce měla, případně neměla provádět. Zákazníci na akcích byli různého věku, většinou tam byli starší lidé, protože společnost dělala i splátkový prodej a jediný trvalý příjem v České republice mají důchodci, invalidní důchodci a pár prominentů. Důchodci jsou na akci zvaní proto, neboť jsou to lidé se stabilním příjmem. Obžalovaný se předváděcími akcemi zabýval asi čtyři roky a toto jediný případ, kdy stojí před soudem. U společnosti BIO Trade House byl na čtyřech nebo pěti akcích. Znovu opakuje, že neprezentoval žádné slevy, zlatou kartu ani zájezdy, to dělal pán, který mluvil před obžalovaným a neví, kolik se prodalo vysavačů a za kolik, neví, proč by ho to mělo zajímat. Je pravdou, že na akci ve Strakonících, byli poškození vyzváni, aby šli za plentu a tam se dohadovalo, co si koupí a co si odvezou. Potom je prodejci třeba i vozili s těmi výrobky. Každý obchodní zástupce může být profesionál a ctít etiku nebo také ne a od toho jsou mandantní smlouvy, aby jednání obchodního zástupce neohrozilo společnost. Obžalovaný mandantní smlouvu uzavřenou neměl a nebyl tam od toho, aby něco prodával.

Obžalovaný Petr Januška uvedl, že v září 2013 ho poprosil obžalovaný Libor Fuxa, zda by ho nemohl odvést na akci, protože neměl řidičský průkaz. Na akci tedy jel jako řidič a podívat se na pana Fuxu, jak tu akci moderuje a jak předvádí vysavač. Obžalovaný sám pracoval 11 let na předváděcích akcích u společnosti Beck a jeho manželka měla společnost, která se tímto zabývala. S prací již skončili a společnost prodali za 60.000 Kč. Na akci, kam vezl pana Fuxu, obžalovaný nic nemluvil, seděl vedle na kávě a nějaký pán tam něco povídal. Pak zavolali panu Fuxu a ten šel předvést vysavač a obžalovaný se na to díval. Nějaká paní přišla za obžalovaným, že by si chtěla koupit vysavač a že má 20.000 Kč. Obžalovaný s ní standardně vyplnil smlouvu, napsal tam asi 20.000 Kč za vysavač a pan Procházka si tu smlouvu vzal a s lidmi jel. Obžalovanému byla předložena smlouva na čísle listu 10 spisu, kde je jako kupující uvedena poškozená Danuše Králíčková a částka 21.000 Kč a obžalovaný uvádí, že tuto smlouvu vyplňoval on. Smlouvu pouze standardně vyplnil, paní domů nevezl a o žádné kartě nic neslyšel, tudíž jí tam nepsal. Nechápe, proč je mu kladeno za vinu, že se někde

prodávalo předražené zboží, on to zboží nezajišťoval a postupoval podle ceníku, který ležel na stole. Pro ceník šel za Liborem Fuxou, protože kluci, kteří tam byli od společnosti, pořád někde lítali a zrovna tam nikdo nebyl. Z účasti na akci nic neměl, pouze mu Libor Fuxa natankoval do automobilu. Ve finále ho týden před výsledkem při cestě s manželkou z večere někdo napadl, zkopál a vyhrožoval mu, aby mlčel. Neví, proč by měl platit něco za člověka, který svoji společnost prodá bezdomovci. Jeho manželka, když prodávala firmu, tak jí prodala za 60.000 Kč a kupujícímu dal plný kufr automobilu účetnictví a šanonu. Pro pana Masejtku bylo ale jednodušší najít nějakého bezdomovce, napsat mu smlouvu a dát mu 1.000 Kč a říct, že mu dal veškeré účetnictví.

Svědkyňě Danuše Králíčková uvedla, že si z prodejní akce v roce 2013 nepamatuje skoro nic. Víceméně zmateně vypověděla, že tam šla dobrovolně, bez manžela a dopadlo to tak, že přišla o 16.000 Kč. Na akci byla malá televize, a co si koupila, bylo na tom papíru, ale ona neví, co. Koupila si lívanečník za 7.000 Kč s tím, že dostane 16.000 Kč. Vysavač si nikdy nekoupila.

Svěděk Václav Králíček uvedl, že se prodejní akce v roce 2013 nezúčastnil, ale ví, co se stalo u nich doma. Manželka přijela s panem Procházkou a přivezli vysavač a pan Procházka chtěl inkasovat 30.000 Kč. Protože doma tolik peněz neměli, manželka nabídla 21.000 Kč, on se nad tím ošklíbal a pak říkal, že to nějak udělá. Říkal, že manželka vyhrávala 60.000 Kč a že to přijde přes Komerční banku. Svědek ví, že to byl pan Procházka, protože ho legitimoval a z občanského průkazu, si opsal jméno, datum narození a číslo občanského průkazu, což mu pan Procházka podepsal. Říkal mu, že se dělají podvody, ale on tvrdil, že ručí za to, že to je pravda, protože se nechce nechat vodit policisty. Chtěl vyinkasovat 30.000 Kč, ale vzal si jen 21.000 Kč, víc doma neměli. Vysavač mají doma a funguje. Vysavač nepotřebovali, ale když byl zaplacený, tak si ho nechali. Při jednání s panem Procházkou, vysavač odmítal, že ho nechtějí, ale on říkal, že už je tady, a že ho musí zaplatit. Impulsem, že manželka chtěla vysavač, byla výhra 60.000 Kč, kterou měla vyhrát a ta byla podmíněně koupí vysavače za 30.000 Kč. Na výhru žádný doklad nedostali a žádná výhra nepřišla.

Svěděk Slavomil Trávníček vypověděl, že na akci v Bavorovu v září 2013 šli s manželkou. V místnosti jich bylo asi dvacet pět a byl tam mladík, který hovořil hodiny o zájezdech. Když skončil, byla předváděcí akce nějakých výrobků, vysavače a nádobí. Potom dělali akci, že někdo může vyhrát, a aby se přihlásili ti, kteří si chtějí něco koupit nebo získat. Několik lidí šlo do vedlejší místnosti a oni byli na řadě asi třetí. Nabízeli jim vysavač. Prodejci řekli, že vysavač mají doma, ale on říkal, že to nevdá, že ho odkoupí za 5.000 Kč, když si vezmou tento za 60.000 Kč. Svědek řekl, že má lepší a že ho nechce. Pak mu řekli, že jim dají kartu na zájezdy a výlety v hodnotě 30.000 Kč a zda si vysavač vezmou. Lákali je na zájezdy a rehabilitační místa a tak si řekli, že když to bude s tímto spojené, takže by to vzali. Peníze doma neměl. Potom jim říkali, že hodnota je 60.000 Kč, ale že by jim ho dali za 30.000 Kč a nakonec se dohodli, že když dostanou poukázku za 30.000 Kč, tak jestli ho vezmou za 15.000 Kč. Svědek si řekl, že se mu to vrátí zpátky a šel do spořitelny pro peníze. Když je vyzvedl, přivezl na místo 15.000 Kč a pak čekali, než se vyřídili papíry. Pro vysavač šli před budovu. Byl poslední a měl rozbitou krabici, ale to mu nevdalo, řekl, že mu na tom nezáleží. Dostali poukázku na 30.000 Kč a vysavač. Z domova volal do společnosti, jak to bude s tou kartou a oni mu řekli, že jí budou aktivovat a že se to dozví. Pak již se do společnosti nedovolal. Když s nimi mluvil poprvé, tak říkal, že jim schází jeden kartáč a

řekli mu, že pošlou technika. Čekal tři týdny a pak se již nedovolal a posílal dvě nebo tři upomínky na odstoupení od smlouvy, ale ty se mu vrátili zpět jako nedoručitelné. Muž, který prezentoval zboží s nimi smlouvu, nesepisoval. Telefonní číslo na společnost zjistil ze záručního listu. Obžalovaný Libor Fuxa upozorňuje, že slevové karty nemohly být výmysl nějakého prodejce, ale společnosti, když svědkovi do telefonu řekli, že mu karta bude aktivována.

Svědčce Marie Mášková uvedla, že na akci byli Trávníčků a Králíčků. Byla tam asi hodinu a již si nepamatuje, co bylo předmětem prezentace, jednalo se asi o nádoby. Kdo přednášel, neví, už by je nepoznala. Bylo tam asi dvacet lidí a dva nebo tři organizátoři. Jeden přednášel a dva dávali pozor, aby bylo ticho. Když šli na prodejní místa, tak tam byli tři a každý měl jeden stoleček. Byl mezi nimi i ten, co přednášel a svědkyně byla u něj. Nabízel jí nádoby a myslí si, že tam byla i televize za 20.000 Kč. Ona řekla, že nic nepotřebuje, že jí nemají, co nabízet, že už má všechno dávno doma a tak jí řekli, že tam nemá co dělat, došli jí pro kabát a vyhodili jí. Co a jak tam bylo dál, neví. Přednášejícího si nepamatuje, jak vypadal a sděluje, že přítomný obžalovaný (Libor Fuxa) to nebyl.

Svědčce Marie Nikodémová uvedla, že na akci do Bavoru jí pozvala Vlasta Chumová, protože neměla manžela a na akci se mělo jít ve dvou. Prý se tam měla dávat kachna a uzenina. Svědkyně tam šla poslouchat a chvíli přemýšlet o něčem jiném než o starostech, které v té době měla a myslela si, že si to tam jen vyslechne a že se jí to nedotkne. Dopadlo to však úplně jinak. Měli lístečky, kde vyplnili jméno a bydliště a najednou byla vyvolána, že má jít někam dozadu a pak se vše odehrávalo hrozně rychle. Nabídl jí vysavač a řekla, že žádný nepotřebuje. Řekli jí, kolik zaplatí a že se jí peníze do týdne vrátí, protože vyhrála zlatou kartu. Neměla moc času něco vysvětlovat, za ní už stáli další lidé, venku bylo připravené vozidlo, naložilo se to a jelo. Skončila doma s tím vysavačem, za který zaplatila 30.000 Kč, měla doma připravené peníze na opravu balkonu. Čekala na zlatou kartu, ale marně. Nepamatuje si, kdo jí nabízel zlatou kartu, byl to mladší člověk a pak nějaký ve středním věku jí naložil do auta. Na akci prezentovali tlakový hrnec a řekli pár slov o vysavači. Člověk, který dělal prezentaci, tak za tou plentou asi nebyl a ani nemluvil o zlaté kartě. Mluvil o ceně vysavače 60.000 Kč. Vysavač si koupila, aniž by ho potřebovala a neví, proč si vzala, vypadalo to tak, že jí to prakticky nebude nic stát. Tvrdil jí, že ta zlatá karta jí všechno nahradí. Kartu jí nedali do rukou, měli jí aktivovat s tím, že do týdne bude vyřízené. Kromě vysavače dostala kosmodisk, ale ten ještě ani nerozbalila. Na akci se prezentovali, že nejsou společnost Beck, tvrdili, že jsou lepší. Na smlouvě na čísle listu 42 spisu je její podpis. Tlakový hrnec nedostala, dostala kosmodisk.

Svědčce Vlasta Chumová uvedla, že dostala letáček a motivovalo jí, že na akci dávají zdarma kosmodisk. Měla problémy se zády a nevěděla, jak by ho získala. Byla tam i nabídka kachny. Na akci přizvala paní Nikodémovou. Ze začátku dlouze povídali a nabízeli zájezdy se slevami a nabízeli kartu. Ukazovali různé staré vysavače a najednou zjistila, že paní Králíčková, jde zepředu a za chvíli přišli pro paní Nikodémovou. Obávala se, kam jí odvedli. Pak si přišli pro svědkyni a vedli jí dozadu. Tam byl televizor, vysavače a všechno možné, řekli jí, že byla vybrána a vyhrála to a to a televizor a už to psali. Asi nic nepodepisovala a byla překvapena nátlakem a tím vším, co se děje. Zaměřila se na televizor a najednou jí řekli: „Pojďte, pojdte, já Vám to odvezu domů.“ Zaplatila 5.000 Kč a měla bedny před výtahem. Televizor tam žádný

nebyl a byly tam zbytečnosti, které by si v životě nekoupila a ani je nepotřebuje. Měla na sebe vztek a věci hned rozdala. Byl to předem připravený nátlak, nikdo se jí na nic neptal a cítí se být podvedená. Neví, proč poslechla, ty věci vůbec nechtěla a ani nevěděla, co to je, na místě bylo jenom „vyhrála jste“. 5.000 Kč dávala až doma. Dostala kosmodisk, medvídko, hrnec, elektrické světélko a deky. Není na tom finančně tak zle, aby to přesně počítala, hodně často podporuje charitu, ale měla na sebe takový vztek a cítila se ponížena sama před sebou. K útržku na čísle listu 48 uvádí, že je tam podpis řidiče. Prodejce, který to vypisoval, ukazoval pořad na televizor a ona si představovala, že tam bude plazmový televizor. To jí tvrdil, že tam bude a s tím úmyslem na to přikývla. Řidič jel k ní, věci vyložil u výtahu a říkal jí, že to stojí 5.000 Kč a že jí to za to stojí. Dala mu 5.000 Kč, ale chtěla potvrzení. Televizor, který nabízeli, byla velká plochá obrazovka, asi jako v jednacím sále, ale tak velkou krabicí domů nenesla. Než dala 5.000 Kč, tak jí bylo jasné, že tam televizor není. Byl to takový nátlak a takové překvapení, že byla jako v transu a vše jí došlo až, když přišla domů.

Svědék Miloslav Mrázek vypověděl, že je bratrancem obžalovaného Libora Fuxy. Osm let dělal pro několik společností předváděcí akce a je možné, že i pro společnost Bio Trade House. Předváděcí akce pro pana Masejtku dělal, ale nebyl jeho zaměstnancem. Je možné, že byl v září roku 2013 na akci v hotelu Bavor ve Strakonici, ale na okolnosti si již nevzpomíná. Obecně bylo předmětem jeho činnosti připravit sál a celé zázemí akce. Zahrnovalo to i přípravu zboží, výrobku, který je prezentován apod. Na tom se nějakým způsobem podíleli všichni a akci zajišťovalo pět až šest lidí. Bylo několik týmů a pan Fuxa vystupoval většinou na akcích jako moderátor, tedy prezentoval daný výrobek. Svědek si myslí, že pan Fuxa smlouvy s lidmi nesepisoval, byl pořád na pódiu a neměl na to čas. Jeho úkolem byla prezentace výrobku. Většinou se řekla cena výrobku a pak probíhala nějaká sleva přímo na té dané akci na základě konkrétního vystaveného zboží. Například vysavač má cenu 40.000 Kč a na akci je za 20.000 Kč a sleva je podmíněná například tím, že je akce jubilejní nebo že výrobek byl prezentován v předstihu. Nebyl svědkem slevových karet, pouze se výrobek zlevňoval na základě nějakého výročí. To většinou neměli možnost ovlivnit, byl tam přímo ceník, za jakých podmínek se výrobek měl prodat. Většinou se výrobek prodával kolem 25.000 Kč, a když někdo neměl, dostal použitý za 20.000 Kč, například otevřený nebo ten, který tam pan Fuxa prezentoval. Kupující s tím musel souhlasit.

Svědék Jakub Jiskra uvedl, že společnost BIO Trade House nezná a pana Luděka Masejtku zná podle vidění. Nepracoval s ním a nedělal s ním žádné akce. Nezúčastnil se žádné akce, kde by byli obžalovaný Libor Fuxa nebo obžalovaný Petr Januška. Zná obsah článku v deníku Blesk, kde byl jako řidič dodávky. Svědek pracoval jako řidič brigádně a vozil zboží například nádobí a vysavače lidem, kteří si to koupili. Vozil jim to domů a na akce. Peníze nevybíral, neví, pro jakou společnost pracoval a neví, zda to byla společnost pana Masejtky.

Svědék Luděk Masejtek uvedl, že byl jednatelem společnosti BIO Trade House v době, kdy byla akce v Bavorově dne 19. 9. 2013. K samotné akci nemůže říct nic, neboť pracoval pouze jako jednatel a akcí se nezúčastňoval. Byl v kanceláři, jezdil na poštu, řešil s lidmi storna, plánoval akce a zajišťoval zboží. Zboží nakupoval od různých firem a prodávali ho pro něho prodejci, které zaměstnával na mandátní smlouvu, a měli z toho provizi. Jedním z prodejců byl obžalovaný Libor Fuxa. Prodejce si u svědka nafasoval zboží, dostal napsanou adresu a pak bylo věcí každého prodejce,

jakým způsobem předváděcí akci provede. Bylo to na jeho odpovědnost a v jeho režii. Svědek se domníval, že na akcích vydělá snadno peníze, ale nakonec se dostával do mínusu a navíc věc byla medializována a novináři obtěžovali jeho rodinu a tak společnost prodal. Nepamatuje si názvy společností, od kterých odebíral zboží. Neví, jaké zboží přesně nakupoval, ale byly to domácí spotřebiče, typu hrnce, kuchyňské roboty a vysavače, neví, za kolik zboží nakupoval a neví ani, za kolik se zboží prodalo. Neví, jakou měl marži, ale bylo to asi 10 nebo 20 %. Bylo věcí prodejce, za kolik dokáže zboží prodat a z toho pak měl prodejce provizi. Věděl, že když nákup byl například 5.000 Kč, tak to nemohl prodat za 4.000 Kč, ale musel vysavač prodat například za 7.500 Kč. Pokud ho prodal za 30.000 Kč, byl to jeho bonus. Svědkovi to bylo jedno, on se v tom nevyznal, pouze to zkusil a dělal to jenom půl roku. Obžalovaný Libor Fuxa se k němu přihlásil přes někoho známého nebo přes jiného prodejce a pro společnost pracoval od května do září. Řádově pro svědka dělal pět akcí týdně. Svědek není schopen říct, kdo byl vedoucím akce v Bavorsku, ale pokud tam byl pan Fuxa, tak to byl on, protože on byl jediný vedoucí té skupiny. S obžalovaným Petrem Januškou svědek smlouvu neměl, ale obžalovaného zná, dříve pro něho pracoval, kdy mu jako externí pracovník schvaloval úvěrové smlouvy s různými institucemi. Nepamatuje si společnost, ale myslí si, že pracoval přímo pro pana Janušku a že se to jmenovalo NAME s. r. o.. Pokud byl pan Januška na nějaké akci BIO Trade House, tak tam musel pomáhat panu Fuxovi. Pan Procházka s ním jezdil asi také. Když chtěl někdo odstoupit od smlouvy, přijel do kanceláře nebo zboží poslal poštou, případně se domluvili po telefonu a lidé běžně zboží vraceli. Svědek peníze vrátil všem, kdo přijeli. Pana Slavomíra Trávníčka nezná, a pokud posílal dopis 21. 10. 2013, tak byl již nový jednatel a společnost mohla být v převodu. Za dobu, kdy byl jednatelem svědek, tak nebyl problém peníze vrátit a vyměnit zboží. Společnost prodal na internetu Janu Molnárovi, se kterým se osobně jednou nebo dvakrát setkal. Předal mu veškeré doklady od společnosti včetně mandátních smluv a podobně a nic si nenechal. Nevěděl, že je to potřeba, nikdy nepodnikal, pouze to zkusil a byl to omyl jeho života. Kontakt na pana Molnára již nemá a smlouvu u notáře s ním pan Molnár podepisoval dne 18. října. Svědek zná Jakuba Jiskru, hrával fotbal za FC Mělník a pracoval pro jednoho z prodejců. Jednou mu dělal asi řidiče. K článku v Blesku se vůbec nemůže vyjádřit, není tam absolutně nic pravda. Obdobným způsobem podnikal i na Slovensku a nebyl tam žádný problém, když někdo přijel nebo zavolał.

Podle § 211 odst. 6 trestního řádu byl v hlavním líčení přečten úřední záznam ze dne 10. 11. 2015 sepsaný s Janem Molnárem. Ten uvedl, že je mu znám název společnosti BIO Trade House, ale neví, čím se společnost zabývá nebo zabývala, nikdy nebyl v sídle společnosti a nezná jeho majitele ani jednatele. Současným jednatelem je asi on a neví, kdo je držitelem obchodního podílu. Uvádí, že je jednatelem a asi i společníkem mnoha firem, jejichž jména si již nepamatuje. Je bez práce a potřebuje peníze na živobytí. Před pěti lety se dozvěděl, že na internetu kolují inzeráty, kde majitelé firem hledají někoho, na koho mohou svoji firmu převést a za toto platí. On již odpověděl na několik takových inzerátů a vždy to probíhalo stejně. Na e-mail mu přišel formulář, ten vyplnil a odeslal a připsal číslo svého účtu, kam mu měla být zaslána platba. Za jeden formulář dostával od tisíce do 15.000 Kč. Nikdy se osobně nesetkal s žádným z majitelů, vše probíhalo e-mailem. Nikdy nebyl u žádného notáře ani na jiném ověření podpisů. Převod obchodního podílu společnosti BIO Trade House probíhal stejně, odpověděl na inzerát, vyplnil formulář a dostal na účet 1.000 Kč. Nepřevzal žádné listiny, žádné mandátní smlouvy nebo účetnictví. Neví, co společnost

dělala nebo dělá, ani kde sídlí. Lud'ka Masejtkova nezná, nikdy se s nikým ze společnosti BIO Trade House nesešel. Předloženou smlouvu o převodu obchodního podílu nikdy neviděl, podpis není jeho a u žádné notářky v Liberci nebyl a nebyl ani na poště v Brandýse nad Labem.

Svědék Luděk Masejtek předložil smlouvu o převodu obchodního podílu ze dne 18. 10. 2013 uzavřenou mezi Lud'kem Masejtkem a Janem Molnárem a předmětem převodu je obchodní podíl společnosti BIO Trade House na Jana Molnára za kupní cenu 30.000 Kč. U podpisu Jana Molnára není uvedeno datum, nicméně podpis Jana Molnára je ověřen Mgr. Dagmar Paseovou, notářkou v Liberci, dne 22. 10. 2013 pod sp. zn. I476/2013 a podle razítka se Jan Molnár, nar. 8. 11. 1984, bytem Teplice, Gagarinova 1425, prokázal úředním průkazem, číslo průkazu však uvedeno není, a vlastnoručně před notářkou podepsal tuto listinu. Ověření je parafováno Evou Zmatlíkovou, která je pověřena notářkou Mgr. Dagmar Paseovou. Smlouvu o převodu obchodního podílu svědek předložil v kopii, ale tato kopie je ověřena Českou poštou v Brandýse nad Labem dne 12. 10. 2015.

V článku deníku Blesk ze dne 5. 10. 2013 nazvaný „Blesk odhalil druhého šmejda z mělnické firmy BIO Trade House“ je v nyní probíhající řízení svědek Luděk Masejtek označen jako šmejd č. 1 a svědek Jakub Jiskra jako šmejd č. 2, a obsahem článku je popis předváděcích akcí, kdy důchodci jsou lákáni na dárky a bohatou tombolu a zakoupené zboží není možné vrátit.

Ze zprávy Okresní správy sociálního zabezpečení Strakonice vyplývá, že společnost BIO Trade House se nenachází v evidenci zaměstnavatelů a nikdy nebyla vedena jako zaměstnavatel. Luděk Masejtek se nachází v evidenci zaměstnanců jako zaměstnanec společnosti KAP Neratovice, a to v letech 2006-2008.

Z kupní smlouvy na č. 1. 4 spisu soud zjišťuje, že poškozený Slavomil Trávníček uzavřel smlouvu na koupi Arnica Bora Gold za 15.000 Kč a platba byla provedena v hotovosti. V předmětu smlouvy je napsána karta č. 7429, na smlouvě není uvedeno datum a podpis prodávajícího je nečitelný. Ve zrušení kupní smlouvy č. 10890 ze dne 25. 9. 2013 poškozený Slavomil Trávníček uvádí, že se s manželkou zúčastnil reklamní akce, která se nakonec zvrhla na prodejní a byl jim vnucen vodní vysavač za 15.000 Kč a karta na zájezdy. Vysavač je neúplný a konstatuje, že ve středu volal do společnosti a bylo mu řečeno, že pošlou technika. Odstoupil od smlouvy a žádal, aby technik přijel až 7. 10. 2013 a odebral si vysavač i s kartou a zároveň vrátil 15.000 Kč. Následuje písemná urgence odstoupení od kupní smlouvy ze dne 21. 10. 2013. Oba dopisy byly adresovány společnosti BIO Trade House, Pražská 530, Mělník. Z kopie zlaté karty soud zjišťuje, že by měla být na slevu 75 % a aktivace je zpoplatněna částkou 400 Euro. Karta je psaná slovensky a celkově působí jako úplný nesmysl.

Na č. 1. 10 spisu je smlouva č. 10893 na jméno Danuše Králíčková. Je zde vypsán předmět smlouvy Arnica a cena zaplacená v hotovosti 21.000 Kč. Na č. 1. 42 spisu je kupní smlouva č. 10891 na kupující Marii Nikodemovou a v předmětu smlouvy jsou uvedeny Arnica, tlakáč a 2x karta č. 7569 a 7443, vše za cenu 30.000 Kč, zaplacené hotově. K této smlouvě se obžalovaný Libor Fuxa vyjádřil, že když se dvě věci, tedy vysavač značky Arnica a tlakový hrnec rozdělí, vychází na každou z nich 15.000 Kč a vzhledem k tomu, že např. na rohlík je marže 160 %, vyplývá mu z toho, že

vysavač nebyl prodáván za nějakou astronomickou částku. Č. 1. 48 obsahuje útržek kupní smlouvy č. 10896 na jméno Vlasta Chumová a v předmětu smlouvy jsou vypsány věci: lampa, merino, cosmo, plyšák a pekáč, vše za částku 5.000 Kč, placeno hotově.

Podle úmrtního listu poškozená Danuše Králíčková zemřela dne 31. 1. 2016.

Z potvrzení rezervace služeb a hotelového účtu soud zjišťuje, že společnost BIO Trade House měla dne 19. 9. 2013 od 9.00 do 14.00 hodin pronajatý salónek č. 1 + 2 za cenu 1.250 Kč za akci. Obžalovaný Libor Fuxa podal návrh na doplnění dokazování za účelem zjištění, z jakých telefonních čísel bylo voláno do hotelu a kdo salónek objednával. Návrh byl soudem zamítnut, protože s odstupem dvou let není možno provést výpis telekomunikačního provozu.

Hodnota věcí byla stanovena odborným ohodnocením provedeným společností Uni bazar. Podle tohoto vyjádření hodnota vysavače Arnica Bora 4000 ke dni 19. 9. 2013 je 5.000 Kč, příkrývky z ovčí vlny 500 Kč, keramického hrnce AL-CZ790 400 Kč, věci massager SL-8809 300 Kč a kosmodisku 200 Kč. Uvedené věci byly ohledány policií, byly sepsány protokoly o ohledání věcí a vyhotovena fotodokumentace. Z výpisu ze serveru levneelektro.cz soud zjišťuje, že cena vysavače Arnica Bora 4000 byla ke dni 11. 8. 2015 3.995 Kč.

Trestním příkazem Okresního soudu ve Strakonicih č. j. 5 T 21/2015-172 ze dne 25. 2. 2015, který ohledně obviněného Pavla Procházky nabyt dne 5. 5. 2015 právní moci, byl obviněný Pavel Procházka uznán vinným přečinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku ve spolupachatelství s obžalovanými Liborem Fuxou a Petrem Januškou. Kromě trestu bylo rozhodnuto i o povinnosti k náhradě škody. Odsouzeného Pavla Procházku se přes veškerou snahu soudu nepodařilo vyslechnout jako svědka v hlavním líčení.

K osobě obžalovaného Petra Janušky soud z opisu z evidence rejstříku trestu a z příslušných rozhodnutí soudu zjistil, že obžalovaný byl rozsudkem Okresního soudu v Mělníku č. j. 14 T 185/2012-140 ze dne 28. 8. 2013, který nabyt právní moci dne 6. 11. 2013, odsouzen za přečnin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody na šest měsíců se zkušební dobou na dvanáct měsíců. Trestná činnost obžalovaného spočívala v tom, že dne 13. 12. 2011 v rámci předváděcí akce, kterou vedl, při nabízení prezentovaných výrobků poškozenému ročník 1932, který ho od počátku ujišťoval, že nemá o nabízené výrobky zájem, vytrhl z ruky bankovku v nominální hodnotě 500 Kč a po poškozeném požadoval občanský průkaz, hrozil mu, že přivolá policii a dalším jednáním ho donutil k podepsání smlouvy týkající se předváděného zboží v celkové hodnotě 8.000 Kč. Obžalovaný se k tomu rozsudku vyjádřil, že se nic takového nestalo. Dále byl obžalovaný odsouzen rozsudkem Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015, který nabyt právní moci dne 1. 9. 2015 za přečnin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku a přečnin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody na deset měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu čtyři léta a byl nad ním vysloven dohled. Zároveň byl obžalovanému uložen trest zákazu pobytu na území Zlínského kraje na dobu čtyř let. Obžalovaný dne 24. 6. 2014 v průběhu taneční zábavy a poté diskotéky za přítomnosti nejméně 3 dalších osob, bezdůvodně fyzicky napadl poškozeného a vyhrožoval mu uřezáním hlavy apod.

Obžalovaný Libor Fuxa byl podle opisu z evidence rejstříku trestu odsouzen Okresním soudem Praha – východ trestním příkazem ze dne 30. 8. 2013, který byl obžalovanému doručen dne 13. 9. 2013 a právní moci nabyl dne 24. 9. 2013, za přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku k podmíněnému trestu odnětí svobody na tři měsíce se zkušební dobou na dvanáct měsíců a k trestu zákazu činnosti spočívajícím v zákazu řízení motorových vozidel na dvanáct měsíců.

Ani jeden z obžalovaných nebyl postižen pro přestupek.

Soud na základě shora uvedených důkazů, které pečlivě hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu, dospěl bez důvodných pochybností k závěru, že oba obžalovaní, Libor Fuxa i Petr Januška, se jako spolupachatelé spolu s dalšími bohužel neustanovenými osobami aktivně podíleli na prodejní akci v hotelu Bavor ve Strakonících. Cílem akce byl prodej nereálně předraženého běžného spotřebního zboží seniorům za využití prezentace výrobků s uvedením několikanásobně nadsazených cen a následným zlevněním a příslibem dalších výher s vyvoláním mylného pocitu, že si poškození kupují předváděné zboží za nízkou cenu, případně, že se jim kupní cena vrátí na slibovaných výhrách. I po slevách však zboží bylo prodáváno za několikanásobně vyšší cenu, než byla jeho hodnota a slibované výhry nikdo z poškozených neobdržel. Obžalovaný Libor Fuxa se hájí, že jeho úkolem bylo pouze provést prezentaci vysavače, případně dalšího zboží, ale nic neprodával, ani nenabízel žádné slevy. V podstatě ho nezajímalo, za kolik se zboží prodá a kolik se ho prodalo. Tvrdí, že na prodejní akci byl zejména proto, aby zjistil, jak takové akce probíhají a případně začal takovýmto způsobem podnikat. Ohledně ceny zboží má názor, že každý prodejce si věc může prodávat za jakoukoliv cenu. Již samotná výpověď obžalovaného Libora Fuxy je vnitřně rozporná, neboť nemůže obstát jeho tvrzení, že se na akcích byl pouze podívat, aby zjistil, jak fungují a zároveň tvrdit, že ho vůbec nezajímalo, za kolik se zboží prodá a kolik se ho prodá. Je tak otázkou, co tam tedy chtěl zjišťovat a čemu se chtěl naučit a jediným logickým vysvětlením jednání obžalovaného zůstává, že na akci byl za účelem zisku. Obdobně se hájí i obžalovaný Petr Januška, který tvrdí, že tam byl pouze na žádost obžalovaného Libora Fuxy jako jeho řidič, akci se v podstatě nevěnoval a pouze si poslechl přednášku obžalovaného Libora Fuxy. Na druhou stranu, když za ním přijde poškozená, že by si chtěla koupit vysavač, který je prezentován za 60.000 Kč a tolik peněz nemá, bez zaváhání s ní vypíše kupní smlouvu na částku 21.000 Kč. Jeho jednání si nelze vysvětlit jinak, než že se na průběhu akce přímo podílel. Samostatnou kapitolou je výpověď svědka, jednatele společnosti BIO Trade House, Lud'ka Masejtky. Svědek tvrdí, že jeho podnikání byl v podstatě omyl, dělal to pouze půl roku, na podnikání prodělal a z tohoto důvodu a z důvodu, že se o něho začala zajímat média, toho zanechal. Dále tvrdí, že nic neví. Neví, jaké nakupoval zboží, neví za kolik, neví, za kolik se nabízelo, bylo mu jedno, za kolik ho prodejci prodají a v podstatě tomu nerozuměl a o nic se nezajímal. Společnost prodal Janu Molnárovi a předal mu veškeré dokumenty. V této části výpovědi soud může svědkovi těžko uvěřit, že nic nevěděl a nic si nepamatuje a už vůbec ne, že předal dokumenty od společnosti kupujícímu Janu Molnárovi. Z výpovědi Jana Molnáry jednoznačně vyplývá, že je to bezdomovec a přivydělává si tím, že na sebe nechává převádět krachující společnosti. Zcela jistě bude pravdivá výpověď svědka Jana Molnáry, že žádné doklady neobdržel. Spíše než jako svědka by si soud uměl představit Lud'ka Masejtky na lavici obžalovaných. Na druhou

stranu soud neshledává důvod, proč svědkovi nevěřit tvrzení, že obžalovaný Libor Fuxa byl jedním z jeho prodejců a že byl vedoucím skupiny, která prováděla předváděcí a prodejní akci v hotelu Bavor ve Strakonících. O způsobu provádění předváděcích akcí hodnověrně vypovídal svědek Miloslav Mrázek, který uvedl, že akce spočívají v tom, že se řekne nějaká cena výrobku a pak se vymyslí důvod, proč se na výrobek dává sleva, například, že akce je jubilejní nebo výrobek je prezentován v předstihu. Zároveň potvrzuje, že obžalovaný Libor Fuxa na akcích vystupoval jako moderátor a myslí si, že obžalovaný neseptisoval smlouvy se zákazníky, neboť byl pořád na pódiu a neměl na to čas. Způsob provedení předváděcí akce v hotelu Bavor, podvodný úmysl a nátlak na poškozené vyplývá z jejich svědeckých výpovědí. Danuše Králíčková si v hlavním líčení evidentně nic nepamatovala a vypovídala velmi zmateně a dne 31. 1. 2016 zemřela. Podvod na její osobě je však dostatečně vysvětlen výpovědí jejího manžela Václava Králíčka s tím, že jí již odsouzený Pavel Procházka přivezl domů s vysavačem a chtěl inkasovat 30.000 Kč. Když mu řekl, že doma tolik peněz nemají, říkal, že to nějak udělá, tvrdil, že manželka vyhrála 60.000 Kč a nakonec si vzal jen 21.000 Kč. Impulsem pro koupi vysavače pro manželku byla slibovaná výhra 60.000 Kč, která byla podmíněna koupi vysavače za 30.000 Kč. Žádná výhra samozřejmě nepřišla. Slavomil Trávníček popsál, že když skončila přednáška o zájezdech, následovala předváděcí akce výrobků a poté účastníci akce chodili do vedlejší místnosti. Jemu s manželkou nabízeli vysavač, a když ho za 60.000 Kč nechtěl, řekli, že odkoupí jeho starý vysavač za 5.000 Kč a navíc mu dají kartu na zájezdy a výlety v hodnotě 30.000 Kč a nakonec se dohodli na částce 15.000 Kč s tím, že dostane poukázku na 30.000 Kč. Svědek vysavač dokonce reklamoval a podařilo se mu dovolat do společnosti. Zde mu slíbili, že mu pošlou techniku a že budou aktivovat kartu. Nedošlo k ničemu ze slibovaného, svědek se tam již znova nedovolal a odstoupení od smlouvy a urgenci společnost nepřevzala a vrátila se zpět jako nedoručená. Poškozená Marie Nikodémová vysavač koupit nechtěla, ale řekli jí, že se jí peníze do týdne vrátí, protože vyhrála zlatou kartu a než se stačila vzpamatovat, zaplatila doma za vysavač 30.000 Kč, které měla připravené na opravu balkonu. Slibovanou kartu jí do rukou nedali s tím, že jí budou aktivovat a do týdne bude vše vyřízené. Poškozená Vlasta Chumová šla na akci, protože chtěla získat kosmodisk a nakonec jí tvrdili, že byla vybrána a vyhrála televizor, sepsali nějakou smlouvu a odvezli jí domů s několika krabicemi, které jí vyložili před výtahem, a zaplatila 5.000 Kč za věci, které nechtěla. O způsobu provádění akce svědčí i výpověď Marie Máškové, která jednoznačně řekla, že nic nepotřebuje, že jí nemají, co nabízet, že už má všechno dávno doma a tak jí bylo řečeno, že tam nemá co dělat. Došli jí pro kabát a vyhodili jí ven. Z provedeného dokazování vyplývá, že úspěch předváděcí akce závisel na každé z osob, která se jí na straně prodejce účastnila, každá z těchto osob měla svůj úkol a společným záměrem všech osob bylo prodat co nejvíce nabízeného zboží za co nejvyšší cenu. Co nejvyšší ceny se snažili dosáhnout jednak prezentací, kde byla uváděna cena běžného vysavače v hodnotě 4.000 Kč minimálně 60.000 Kč, slibem nereálných a nesmyslných výher na podkladě zlaté karty a dále za pomoci nátlaku a rychlosti jednání a přesvědčování o výhodnosti nákupu a navrácení finančních prostředků při jednání jednotlivých prodejců po provedené prezentaci. Pro završení úspěchu a vyloučení možnosti, že si kupující vše ještě rozmyslí, odváželi poškozené domů, kde od nich inkasovali peníze. Již odsouzený Pavel Procházka a i obžalovaný Libor Fuxa a Petr Januška byli nedílnou součástí celé akce, každý z nich plnil svoji roli a jejich společným úmyslem bylo podvést poškozené o co největší částky. Při stanovení výše způsobené škody soud vycházel z částek, které podvedení prodejcům zaplatili, a od nich odečetl cenu zboží předaného poškozeným, jak byla zjištěna odborných

vyjádřením. Soud nepochybuje o hodnověrnosti odborného vyjádření, neboť bylo provedeno na základě podrobného popisu získaného Policií ČR ohledáním věcí a například cena vysavače Arnika Bora 4.000 byla k 19. 9. 2013 stanovená na 5.000 Kč, přičemž soud zjistil, že v roce 2015 se nabízel na internetu za částku 3.995 Kč a hodnotu 5.000 Kč, lze tedy považovat za reálnou a odpovídající skutečnosti. Celkově způsobená škoda činí 54.400 Kč a jedná se o škodu větší, za kterou je považována podle § 138 odst. 1 trestního zákoníku škoda dosahující částky nejméně 50.000 Kč. Obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška tak svým jednáním naplnili všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, který spáchali společným jednáním jako spolupachatelé podle § 23 trestního zákoníku. Porušili zájem společnosti na ochraně majetku a jsou ohroženi trestem odnětí svobody na jeden rok až pět let nebo peněžitým trestem.

Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním poměrům obžalovaných, k jejich dosavadnímu způsobu života a k možnosti nápravy. Podle § 42 písm. h) trestního zákoníku, obžalovaným přitěžuje, že spáchali trestný čin vůči osobám vysokého věku, kdy rozhodně nelze uvěřit tvrzení obžalovaného Libora Fuxy, že takovéto osoby jsou předváděcí akce zváni proto, že mají stabilní příjem, ale zcela jistě je hlavním důvodem skutečnost, že vzhledem ke svému věku již nejsou schopny se účinně bránit a jednoznačně odmítnout nevýhodnou nabídku prodávajících. První odsouzení obžalovaného Libora Fuxy nemá vliv na nyní ukládaný trest, neboť trestní příkaz Okresního soudu Praha – východ, byl obžalovanému doručen dne 13. 9. 2013, tedy sice před spácháním souzeného přečinu podvodu, ale právní moci nabyl až dne 24. 9. 2013, tedy až po spáchání přečinu podvodu. Zároveň soud přihlédl ke skutečnosti, že způsobená škoda jen mírně převyšuje hranici pro větší škodu a za této situace je možné uložit trest odnětí svobody ještě na spodní hranici zákonné trestní sazby, tedy na dvanáct měsíců. Protože soud neshledal nutnost, aby uložený trest byl bezprostředně vykonán, podmíněně odložil jeho výkon na zkušební dobu třicet měsíců, která je ukládána ve vyšší výměře s přihlédnutím k výše uvedené přitěžující okolnosti spáchání činu na osobách vysokého věku. Obžalovanému Petru Januškově nepřitěžuje jeho první odsouzení ze dne 28. 8. 2013 Okresním soudem v Mělníku, neboť i toto nabylo právní moci až po spáchání přečinu podvodu, dne 6. 11. 2013. Rozhodně ale nejde uzavřít, že by obžalovaný vedl řádný život před spácháním trestného činu, neboť byl odsouzen za přečin vydírání podle § 175 odst. 1 trestního zákoníku spáchaný rovněž při předváděcí akci. Druhým odsouzením obžalovaného zaznamenaným v opisu z evidence rejstříku trestů je rozsudek Okresního soudu ve Zlíně sp. zn. 31 T 205/2014 ze dne 25. 6. 2015. Stran z tohoto rozsudku soud podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku, musí obžalovanému ukládat pro něho výhodnější souhrnný trest, neboť nyní souzený přečin podvodu odsouzený spáchal dne 19. 9. 2013, tedy před vyhlášením rozsudku Okresního soudu ve Zlíně. Za všechny tři trestné činy, tedy za přečin výtržnictví podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku, přečin nebezpečné vyhrožování podle § 353 odst. 1 trestního zákoníku a přečin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku, je obžalovanému ukládán trest v nejpřísnější trestní sazbě, tedy podle § 209 odst. 3 trestního zákoníku a vzhledem k tomu, že na rozdíl od obžalovaného Libora Fuxy je obžalovaný odsuzován pro více trestných činů, je mu ukládán podmíněný trest odnětí svobody na šestnáct měsíců se zkušební dobou na čtyři léta a i vzhledem k předchozí trestné činnosti, kterou obžalovaný spáchal při předváděcí akci, jak vyplývá z rozsudku Okresního soudu v Mělníku, je nad obžalovaným vysloven dohled probačního úředníka.

Soud dále zopakoval trest zákazu pobytu na území Zlínského kraje na dobu čtyř let, který vyplývá z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně. Podle § 43 odst. 2 byl zrušen výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu ve Zlíně č. j. 31 T 205/2014-112 ze dne 25. 6. 2015.

Obžalovaní Libor Fuxa a Petr Januška společně s již odsouzeným Pavlem Procházkou způsobili svým protiprávním jednáním škodu poškozeným, za tuto škodu jsou odpovědní a soud rozhodl o jejich povinnosti škodu nahradit společně a nerozdílně. O povinnosti nahradit škodu Pavla Procházký již bylo rozhodnuto trestním příkazem ze dne 25. 2. 2015. Poškozený Slavomír Trávníček se k trestnímu řízení řádně a včas připojil s nárokem na náhradu škody ve výši 15.000 Kč, což je částka, kterou zaplatil prodejcem. Od této částky soud odečetl hodnotu vysavače 5.000 Kč a rozhodl o povinnosti obžalovaných poškozenému zaplatit 10.000 Kč. Poškozená Marie Nikodémová se připojila s částkou 30.000 Kč, kterou zaplatila prodejcem a byla odečtena částka 5.000 Kč za obdržení vysavač a 200 Kč za kosmodisk a soud uložil obžalovaným povinnost zaplatit poškozené částku 24.800 Kč. Poškozená Vlasta Chumová se připojila s částkou 5.000 Kč, od této částky byla odečtena hodnota obdrženého zboží ve výši 1.400 Kč a obžalovaným byla uložena povinnost zaplatit poškozené škodu ve výši 3.600 Kč. Se zbytky uplatněných nároků, byli poškození odkázáni na řízení ve věcech občanskoprávních.

K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škodu řádně a včas připojila i poškozená Danuše Králíčková s částkou 21.000 Kč a na základě provedeného dokazování je zřejmé, že jí byla způsobena škoda ve výši nejméně 16.000 Kč. V průběhu trestního řízení však poškozená zemřela a dědické řízení nebylo dosud ukončeno. Soud písemně kontaktoval okruh dědiců poškozené, zda se budou připojovat k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, ale dědici se k uplatnění nároku na náhradu škody nijak nevyjádřili. Z tohoto důvodu soud o nároku zemřelé Danuše Králíčkové nerozhodoval.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho písemného vyhotovení, prostřednictvím Okresního soudu ve Strakonicih ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích (§ 248 odst. 1 tr.ř., § 251 tr.ř., § 252 tr.ř.).

Odvolání mohou podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, a tyto osoby i proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 tr.ř.).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek v téže lhůtě napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě

škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil právo na náhradu škody (§ 247 odst. 1 tr.ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou v téže lhůtě podat odvolání kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr.ř.). Ve prospěch mladistvého může podat odvolání, a to i proti jeho vůli, příslušný orgán sociálně-právní ochrany dětí (§ 72 odst. 1 zákona č. 218/2003 Sb.)

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně podle § 251 také odůvodněno tak, aby bylo patrné v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo (§ 249 tr.ř.).

Ve Strakoncích dne 26. května 2016

Za správnost vyhotovení:
Marie Kozlíková

Mgr. Roman Šustr v. r.
samosoudce

Tento rozsudek nabyl právní moci dne 22. 11. 2016.
Doložku právní moci připojila Marie Kozlíková